

ISUS ARĂTA COMPASIUNE FAȚĂ DE OAMENI

Studiul 8 pentru 20 august

Isus manifesta simpatie față de oameni și se preocupa de ei. Încă din Vechiul Testament s-a arătat ca un Dumnezeu milos.

Prin întrupare, a arătat milă pentru cei care îl înconjurau și ne-a îndemnat – prin vorbă și prin faptă – să fim și noi miloși.

1. Compasiunea divină:

- ➔ Dumnezeu ascultă plângerile noastre.
- ➔ Mântuitorului Îi este milă de noi.
- ➔ Mântuitorul plânge cu (și pentru) noi.

2. Mila umană:

- ⌚ A ți se face milă.
- ⌚ A consola pe cel ce suferă.

DUMNEZEU ASCULTĂ PLÂNGERILE NOASTRE

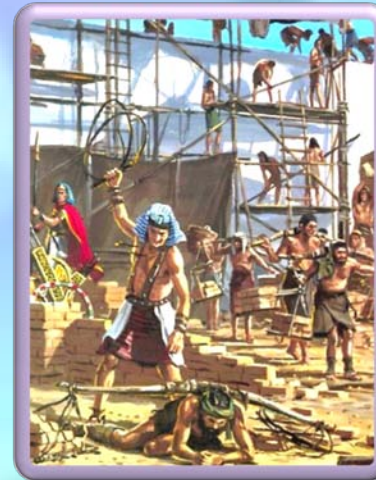
«Când strigă un nenorocit, Domnul aude, și-l scapă din toate necazurile lui.»
(Psalmii 34:6)

Vechiul Testament abundă în momente în care diferite persoane se plâng și strigă la Dumnezeu din pricina problemelor cu care se confruntă (probleme cauzate de păcatele lor).

În loc să își îndepărteze urechile de plângerile lor, Dumnezeu a arătat totdeauna milă și compasiune pentru încercările celor suferinzi (vezi Exodul 2:23-25; Judecători 2:16-18; 2 Împărați 13:23; Isaia 54:7-10).

Dumnezeu nu este străin creației Sale, ci «Domnul este plin de milă și de îndurare» (Iacov 5:11).

Azi, Dumnezeu continuă să asculte plângerile noastre. Putem să ne încredem astăzi în compasiunea divină, pentru că «bunătatea Domnului umple pământul» (Psalmii 33:5).

«Adu înaintea lui Dumnezeu nevoile tale, bucuriile, necazurile, grijile și temerile tale. Poverile tale nu-L vor împovăra și nici nu-L vor obosi. ... Inima Sa iubitoare este mișcată de necazurile noastre și chiar de strigătul nostru de durere. Să aducem înaintea Lui tot ceea ce ne apasă. Nimic nu este prea greu pentru El, pentru că este Cel care ține lumile și guvernează întregul Univers. Nimic din ceea ce, într-un fel oarecare, are legătură cu pacea noastră nu este prea neînsemnat pentru ca El să nu-l ia în seamă. În experiența noastră nu există un capitol prea întunecat pentru ca El să nu-l poată citi și nici încurcături așa de dificile pe care El să nu le poată rezolva. Nici o nenorocire nu se poate abate asupra celui mai neînsemnat dintre copiii Săi, nici o îngrijorare nu-i poate chinui sufletul, nici o bucurie nu-l poate încânta și nici o rugăciune sinceră nu-i iese de pe buze fără ca Tatăl nostru ceresc să nu observe, fără ca El să nu manifeste un interes viu pentru toate acestea. ... Legăturile dintre Dumnezeu și fiecare ființă sunt așa de intime și profunde ca și când n-ar mai fi alt om pe pământ de care El să Se îngrijească și pentru care El să fi dat pe Fiul Său mult iubit.»

E.G.W. (Calea către Hristos, pag. 100)

MÂNTUITORUL NOSTRU MILOS

«Când a văzut gloatele, I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite, ca niște oi cari n-au păstor.» (Matei 9:36)

A avea compasiune pentru cineva implică a simpatiza cu el, a te întrista pentru suferința sa și a-i înțelege sentimentele (simpatia, mila și empatia).

Compasiunea nu înseamnă doar a înțelege suferința altuia, ci e dorința de a-i alina suferința și a o remedia.

Isus simțea compasiune pentru oameni iar, ca rezultat, îi învăța, îi vindeca, îi asculta și se ruga pentru ei (Matei 14:14; 9:35-38; Luca 7:11-16).

Urmând exemplul lui Isus, compasiunea noastră trebuie să aibe două componente fundamentale: să fie sinceră și activă (să se manifeste în acte de bunătate).

ISUS A PLÂNS

«Bucurați-vă cu cei ce se bucură; plângeți cu ceice plâng.» (Romani 12:15)

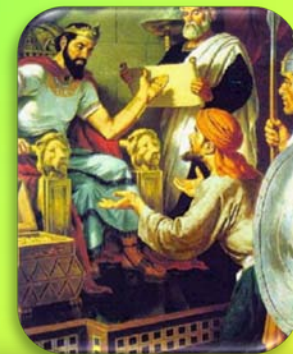

De ce a plâns Isus înaintea mormântului lui Lazăr, dacă scopul Lui era să îl învie imediat? (Ioan 11:35).

«Deși era Fiul lui Dumnezeu, El luase totuși natura omenească și era mișcat de durerea oamenilor. Inima Lui duioasă și miloasă e totdeauna mișcată de iubire față de cel aflat în suferință. El plânge cu cei ce plâng și Se bucură cu cei care se bucură. ... Inima Lui era străpunsă de durerea întregului neam omenesc din toate veacurile și din toate părțile.» (Ellen G. White, «Hristos lumina lumii», pag. 532-534).

A ȚI SE FACE MILĂ

«Stăpânul robului aceluia, făcându-i-se milă de el, i-a dat drumul, și i-a iertat datoria.» (Matei 18:27)

Judecători 2:18 ne spune că lui Dumnezeu «i s-a făcut milă» la gemetele poporului. Ce înseamnă să ți se facă milă?

Luca 10:33 ne vorbește de un samaritean căruia «i s-a făcut milă». S-a pus în locul celui rănit (a empatizat cu el) și, cu riscul de a suferi pierderi fizice sau materiale, a ajutat.

Luca 15:20-32 ne arată un tată căruia «i s-a făcut milă». A împărțit ce a avut și a dat la o parte propria demnitate cu scopul de a-și restaura fiul rătăcit, chiar cu prețul unei mari dispute familiale.

A ți se face milă presupune implicare la suferința altuia și a încerca să ajuți fără a ține cont de costuri.

A CONSOLA PE CEL SUFERIND

«care ne mângâie în toate necazurile noastre, pentruca, prin mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu, să putem mângâia pe ceice se află în vreun necaz!» (2 Corinteni 1:4)

Când Hristos ne mângâie în necazurile noastre, și noi putem să le oferim mângâiere altor oameni care suferă. Dacă am învățat din întristările noastre, le putem sluji mai eficient celor întristați. Compusă din creștini dispuși să consoleze, biserica devine o «cetate de scăpare», un spital din care curge sănătate pentru cei suferinzi.

A consola implică o simpatie sinceră; a plânge cu cei ce plâng; a sta alături în momente dificile; a asculta fără critică; a căuta sfaturi profesionale, dacă este necesar; rugăciune cu și pentru cei ce suferă; ...

«Spuneți cuvinte de credință și curaj, care vor fi ca un balsam vindecător pentru cel zdrobit și rănit. Mulți, foarte mulți, au slăbit și și-au pierdut curajul în marea bătălie a vieții; un cuvânt de amabilă îmbărbătare i-ar întări ca să biruie. Niciodată să nu trecem pe lângă un suflet suferind, fără a căuta să-i dăm mângâierea cu care suntem mângâiați de Dumnezeu.»